

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Morbos, & dolores corporis, vt tolerauit. cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

Tecticam, si vehiculum Præfuli adhibendum esset, ob decorum; & legendi commoditatem, in primis probavit: ipseque postremo tempore tum hospitum in urbe, tum sui, suorumque commodo in itinere adhibuit.

Morbos, & Morbos, & dolores torporis ut tolerauerit. **CAP. IV.**

Præscripta medicorum, cum ijs se curandum tradiderat, ita seruauit; vt nihil præter eorum iussum, vel quod vehementer expeteret, quamvis minimū, recipere; vel quod maxime horreret, recusaret vñquam. sed quæ in eo genere ferenda essent, ea prompto animo ad exercitatem asperioris vitæ referebat. cūque saxe morositas quædam, atque fastidium soleat ægrotis, etiam religiosis condonari; non erat in eo quod ferretur ægrotante. magis quam in valente. quin etiam dicere solebat, in cuiusdam voluptatis loco moribum se habere: cum eo tempore semotis curis quiescere, seque ipsum liberius daretur attendere. si quādo medicis ægrotum alium parere nolle cognosceret; reprehendebat; & vt faceret, grauiter hortabatur. Cum ad Dei misericordiam pestilentia caufa implorandam, vna cum clero, & populo ad celebriora virbis loca, seu compita supplicatum iret, sanctumque clauum ferret; pedem nudum clathro ferreo, quo subterraneæ sellæ fenestra muniēbatur. impegit; atque vnguē maioris digiti ita summovit, vt tota via, quæ multa restabat, abunde sanguinem funderet, neque tamen ob doloris sensum, qui ea parte vehemens esse solet, de incessu quidquam remisit. narrat medicus; suppli catione demum peracta, cum accersitus esset: inspecto vulnere, toleratiā viri se esse admiratum, cumque dixisset, esse vnguem necessario absindendum: Carolum, qui sibi post abscissionem necessario quiescendum esse verebatur; quasi nihil moribi, dolorisque vim astimaret; sibi respondisse; in aliam diem id esse dif

ferendum, donec in ecclesia, quædam sacrorum munierum functiones obijset, obligaret tunc quidem vulnus aptiori quo poterat modo. tertio die medicus vocatus, id exequi iussus est, quod ad curationem necesse erat. ibi vero Caroli mirificam patientiam sese obstupuisse testatur: ei enim grandē vnguem, vulneris acerbitate recrudescēte, ita excidisse; vt cum ipse in eo genere exercitatus perhorresceret; neque corpore ille, neque voce, neque spiritu ullo modo commoueri videretur. neque vero ob id diu quieuit; aut labori, vel vi pro quotidiano ecclesiæ vsu pepercit: vt ex eo potius noui cruciatus, ac patientiæ nasceretur occasio. nam infirmo pede lapsus, os manus loco suo mouit: id reponere quidam contutus, cum minime affecutus esset; medicus idem, in grauefcente admodum dolore restituit, prorsus ita se habente Carolo; quemadmodum is loquitur; ac si permulisset integrum manum.

Incredibilem laborum tolerantiam, occupationumque infinitam prope continuationem, superius attigimus: unde facile fuerit totius agnoscere vitæ consuetudinem: nam alioqui aetorum eius diurnum, non leui arguento confici potuisset; quod audio ex eius domesticis quosdam, pro ea temporis parte saltē fecisse, qua fuerunt apud eum; motos admiratione laborum, quos ab eo quotidie sustineri videbant. Eiusmodi laborum causas, quibus interdum Episcopi non nulli carere sibi videntur; tum admirabile studium, pariebat esse in ecclesiæ in omnes partes veteris disciplina cogitatione conformandæ, progressusque ad cœlestia bona, continua progressionem ducendi; quod quidem negotium nullis agendi terminis continetur: tum vero animi Deo penitus dediti, diuina quædam inflamatio, qui nulla diligentia, nullo vma-

**Labores, &
occupati-
nes.**
CAP. V.